

Armenien og Karen Jeppe

Torsdag den 5. maj kl. 19:00 i Reerslev kirke

En musikalsk fortælling om folkemordet i Armenien, der foregik i 1915 - fortalt og spillet af Helle og Amalie Asmild

Armenien er verdens ældste kristne land og hymner fra 400-tallet bliver sunget i Armeniens klostre den dag i dag. Helle Asmild vil sammen med sin datter Amalie Asmild væve den armenske musik ind i fortællingen om det armenske folks historie og ind i fortællingen om Karen Jeppe - denne lille, danske kvinde, der reddede mere end 1700 armeniere fra fangenskab og slaveri, og som den dag i dag bliver hyldet for sin dåd langt fra Danmarks grænser.

Helle og Amalie spiller og synger både kirkemusik, folkemusik og klassisk armensk musik som en del af beretningen om dette folks utrolige historie og skæbne - et stolt folk, hvis lidelseshistorie er ubeskrivelig: Undertrykkelse, forfølgelse og folkemord.

En aften om Karen Jeppe og Armenien.

Musikken får det til at glide ned. Det er et dårligt udtryk, men hvordan formidler man en sørgelig historie fuld af ondskab? Det armenske folkemord kulminerede under 1. verdenskrig. I forhold til de konflikter, der stadig eksisterer imellem tyrkere, grækere, russere, serbere og armeniere er det ikke længe siden og et nyttigt baggrundstæppe for at forstå, hvorfor krigen i Ukraine er så farlig for alle nabolandene. Det hørte vi ikke om, men vi hørte om Karen Jeppe, som er en helt ukendt dansker, der skabte håb og fremgang for vældig mange mennesker i sine mange år i Armenien og Syrien.

Fortællingen om Karen Jeppe blev spillet og fortalt af to usædvanlige musikere ved navn Amalie og Helle Asmild. Fortællingen fungerede som et eventyr, og musikken snoede sig ind og ud af fortællingen og skabte plads til nærhed og indlevelse i fortællingen. Mor Asmild fortalte og spillede harmonika og datter Amalie sang og spillede violin – desuden agerede hun alle de personer, som Karen Jeppe kom i tale med.

Karen Jeppe var et skravl som barn, men utrolig velbegavet. Da hun kom til Armenien lærte hun armensk, tyrkisk og arabisk på 1½ år, hvilket er ovenud fantastisk. Hun var beskeden og i stand til at sætte de mest magtfulde mænd på plads både blandt kurdere, arabere og armeniere. Hun skabte resultater som talte for sig selv, og hun skelnede ikke imellem kristendom og nødshjælpsarbejde. Hun havde en grundlæggende respekt for andre menneskers tro og interesserede sig ikke for mission som ord, men kun som handling. Karen Jeppe blev hurtigt leder af et børnehjem, som hun fik til at blomstre og sprede sig som ringe i vandet ud i hele samfundet. Der blev arbejde til alle og respekt for børnehjælpsbørnene. Det hele faldt til jorden under folkemordet på armenierne, men Karen Jeppe tog handsken op igen i Aleppo i Syrien, hvor mange af de armenske kvinder og børn var flygtet til, og den opbyggelige historie gentog sig.

Tak for en indholdsrig aften med fine eksempler på, hvordan personligt mod kan gøre en forskel i tider med krig og forfølgelser.